

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. P.**, K., zast. J. T., advokátkou so sídlom Š., proti žalovanému: **X.**, a. s. B., zast. J. B., advokátom so sídlom D., **o zaplatenie 3 319,39 Eur (100 000,-- Sk)**, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2010, č. k. 10 Cbs 70/2003-169, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2010, č. k. 10 Cbs 70/2003-169 sa z r u š u j e a vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. februára 2010, č. k. 10 Cbs 70/2003-169 zaviazal žalovaného zaplatiť 1 500,63 Eur žalobcovi, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu I. stupňa vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. júna 2009, č. k. 6 Obo 25/2009 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. novembra 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď odvolací súd prisvedčil odvolateľom, že prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie a to ani v časti, ktorou žalobe vyhovel, a ani v časti, ktorou žalobu zamietol. Úlohou prvostupňového súdu v novom konaní je rozhodnutie o imateriálnej ujme tak, že posúdi, či žalobcom požadované zadost'učinenie v sume 100 000,-- Sk je primerané.

Súd prvého stupňa preto skúmal ponuku žalovaného zverejnenú v týždenníku P. na kúpu akciového mobilného telefónu zn. S., ktorú si vybral žalobca, pričom kúpa predmetného

telefónu bola podmienená uzatvorením dodatku k zmluve o pripojení na zvýšenie mesačného paušálu na 250 minút mesačne.

Prvostupňový súd uznal, že nápadne vytlačená ponuka na kúpu mobilného telefónu s nenápadne uvedenou zmienkou „do vypredania zásob“, sa „povrchne“ čítajúcemu zákazník mohol rozhodnúť k podpisu dodatku k už uzatvorenej zmluve o pripojení na získanie mobilného telefónu propagovaného v tomto inzeráte.

Žalobca preukazoval ujmu, ktorá mu vznikla tým, že do 5 dní od podpisu dodatku mu žalovaný mobilný telefón nedodal a ani neoznámil, že došlo k vypredaniu zásob, pričom mu 8. novembra 2002 mobilný telefón vyfakturoval, ale ho nedodal. Žalovaný pritom žalobcovi fakturoval už k 30. októbru 2002, ako aj za mesiace november 2002 až január 2003 paušál 250.

Súd I. stupňa sa stotožnil s tvrdením žalobcu o klamlivej reklame žalovaného a zľavnenými akciami sa zakúpením ďalších služieb uviedol do omylu. K vysporiadaniu reklamácie – náhrady vynaložených finančných prostriedkov, musel žalobca vynaložiť určitý čas a úsilie na preukázanie platby, odsúhlasenie si farchopisov, fakturáciu dobropisov. Žalobca si 28. novembra 2002 prevzal vystavenú žiadosť o storno objednávky, čo bolo viac ako mesiac od dátumu dohodnutého termínu dodávky mobilného telefónu.

Prvostupňový súd má za preukázané, že došlo ku klamlivej reklame. Žalovaný spôsobil žalobcovi ujmu (neoprávnené zadržovanie finančných prostriedkov a účtovanie zvýšeného paušálu za obdobie október 2002 až január 2003.

Súd prvého stupňa v súlade s ust. § 45 ods. 2 písm. a/ a § 53 Obch. zákonníka rozhodol o výške nemajetkovej ujmy tak, že za primeranú považoval sumu 50 000,-- Sk.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca odvolaním napadol rozsudok prvostupňového súdu v časti, ktorou bola žaloba presahujúca 1 500,63 Eur zamietnutá a výrok o trovách konania a uviedol, že súd I. stupňa

v napadnutom rozsudku čo do základu (preukázanie existencie nekalosúťažného konania) rešpektoval právne názory odvolacieho súdu.

Je však názoru, že rozhodnutie súdu I. stupňa opätovne trpí vadou konania jednak v nesprávnom vyhodnotení dôkazov, ako aj nedostatočnom odôvodnení. Súd sa nezaoberal najmä takými skutočnosťami, ktoré predstavujú tzv. obťažovanie žalobcu. Samotná reklama žalovaného predstavovala len podnet pre konanie žalobcu.

K naplneniu generálnej prevenčnej klauzuly došlo konaním žalovaného pri návšteve žalobcom predajného miesta, kde žalovaný žalobcovi predložil na podpis dodatok k zmluve o pripojení, napriek tomu, že vedel resp. musel vedieť, že nie je schopný splniť ním stanovené podmienky t. j. dodať akciový telefón. Žalobca ďalej poukázal na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré postráda štruktúru odôvodnenia, tak ako ju má na mysli ust. § 157 O. s. p.

V odôvodnení absentujú úvahy súdu, ktorými sa pri rozhodovaní riadil, a ako vec právne posúdil. Tiež poukázal na nesúlad medzi odôvodnením rozsudku, kedy súd považoval za primerané zadosťučinenie výšku 50 000,-- Sk a výroku rozsudku, keď žalobcovi bolo priznaných len 1 500,63 Eur = 45 207,97 Sk.

Rozhodnutie o trovách konania je založené na nesprávnom posúdení veci, keď súd mal aplikovať ust. § 142 ods. 3 O. s. p., pretože výška primeraného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu.

Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej zamietajúcej časti zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu a priznal mu náhradu trov konania.

Žalovaný odvolaním napadol rozsudok prvostupňového súdu v časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 1 500,63 Eur a navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne v celom rozsahu a žalovanému prizná náhradu trov konania z týchto dôvodov:

Medzi účastníkmi konania bol 15. októbra 2002 uzatvorený Dodatok k zmluve o pripojení na základe ktorého bol žalobcovi odpredaný zľavnený mobilný telefón zn. S.

v sume 7 990,-- Sk. Keďže podmienkou pre poskytnutie zľavy vo výške 16 000,-- Sk z obchodnej ceny akciového mobilného telefónu predmetnej značky a ostatných bonusov s akciou „V. X.“ je tiež aktivácia užívateľského programu Paušál 250, žalobca si tento paušál (vyšší) aktivoval. Ak mal žalobca taký eminentný záujem na kúpe mobilného telefónu zn. S., mohol si tento zakúpiť za bežnú predajnú cenu, ktorá však bola oveľa vyššia. Po tom, ako žalovaný zistil, že predmetný mobilný telefón žalobcovi nemôže dodať z dôvodu vyčerpania zásob, žalovaný stornoval Dodatok k zmluve o pripojení z 26. novembra 2002. Tým došlo k zániku bonusov spojených s akciou „v. X.“. Výška užívateľského programu Paušál 250 zostala zachovaná, keďže nedošlo k jej stornovaniu. Ak žalobca nemal v úmysle Paušál 250 využívať, mohol požiadať o jeho stornovanie. Žalovaný má zato, že v danom prípade konanie žalovaného, ktoré odvolací súd posúdil ako nekalosúťažné, nespôsobilo žalobcovi takú ujmu, ktorá by mala byť zhojená priznaním primeraného zadostučinenia. Žalovaný postupoval v súlade so všetkými právnymi predpismi a v čo najkratšom čase sa snažil vyriešiť vzniknutý problém, najmä aby žalobca neutrpel žiadnu ujmu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie odvolateľov v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, že odvolania sú dôvodné.

Odvolací súd považuje námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia za opodstatnenú, pretože rozsudok prvostupňového súdu je v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Z rozhodnutia prvostupňového súdu nevyplývajú dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie, rovnako z neho nemožno zistiť dôvody, pre tak ktoré rozhodol a ani úvahy prvostupňového súdu, z ktorých vodil svoje rozhodnutie rovnako z neho nemožno zistiť dôvody, pre tak ktoré rozhodol a ani úvahy prvostupňového súdu, z ktorých vodil svoje právne závery. Tieto nedostatky boli súdu I. stupňa vytknuté v rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 6 Obo 25/209-161 z 22. júna 2009. Súdu I. stupňa sa závermi odvolacieho súdu neriadil a znova vo veci rozhodol, pričom nevykonal dôkazy potrebné na zistenie výšky oprávneného nároku. Súdu prvého stupňa neskúmal, aké postavenie má žalovaný na trhu v rámci mobilných operátorov, koľko mobilných mobilov zn. S. bol v rámci reklamovanej akcie „V. X.“ poskytnúť potenciálnym záujemcom a ako mal zabezpečené žalovaný zisťovanie „vypredávanie zásob“. Rovnako prvostupňový súd nevyhodnotil dosah inzerovanej akcie

v časopise P. „V. X.“ vo vzťahu k čítanosti tohto časopisu a možností inzeranta – žalovaného, keďže takáto inzercia – kampaň predpokladá väčšie množstvo zásob na sklade.

Prvostupňový súd sa nezaoberal ďalšou podstatnou skutočnosťou, že predaj predmetného mobilného telefónu bol viazaný na uzatvorenie Dodatku k zmluve o pripojení, pričom potencionálny záujemca, ak si chcel akciový mobilný telefón zakúpiť za zvýhodnenú cenu, musel pristúpiť na „Paušál 250“. Vyfakturovaniu mobilného telefónu S. bez jeho dodania a následný postup žalovaného, ktorý bez akéhokoľvek zaváhania fakturoval žalobcovi podľa Dodatku z 15. októbra 2002 Paušál 250, prvostupňový súd nevyhodnocoval z hľadiska konania žalovaného, keďže k uzatvoreniu dodatku k zmluve o pripojení došlo zo strany žalobcu len z dôvodu, kúpy akciového mobilného telefónu. Toto žalovaný vedel, bola to jeho podmienka a napriek tomu, že predmetný mobilný telefón – zaplatený nedodal, nechal v platnosti Dodatok o pripojení z 15. 10. 2002. Vysvetlenie žalovaného, že žalobca mal „bónusy“ a mal stornovať Dodatok o pripojení z 15. októbra 2002, ako i že keď mobilný telefón S. tak chcel, mal si ho žalobca kúpiť za bežnú cenu, musí prvostupňový súd vyhodnotiť vo vzťahu k primeranému zadosťučineniu. Rovnako musí skúmať správanie žalovaného vo vzťahu k žalobcovi t. j. že žalobca musel platiť vyfakturované čiastky žalovaným, a ak chcel dosiahnuť stav z pred 15. 10. 2002, musel žiadať, reklamovať a stornovať všetky dovtedy vykonané úkony bez akejkoľvek zodpovednosti žalovaného.

Súd prvého stupňa musí taktiež zohľadniť postup žalovaného vo vzťahu s jeho pripravenými akciami, pretože z postupu v danej veci sa tento javí ako bežný, čo v konečnom dôsledku zrejme vyplýva z jeho postavenia na trhu mobilných operátorov.

Odvolačný súd taktiež poukazuje na nesúlady výroku napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť 1 500,63 Eur žalobcovi s odôvodnením, že podľa úvahy súdu nemajetkovej ujme zodpovedá suma 50 000,-- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.). Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a vo veci znova rozhodol a to i o trovách odvolacieho

konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.). Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júna 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková